

[Arbejdsministeren]

opsøgende og kontaktskabende arbejde, idet der i de seneste år er blevet henlagt en række nye arbejdsopgaver til formidlingen, bl. a. administrationen af arbejdsgivertilskuddene, beskæftigelsesforanstaltninger, planlægningsopgaver for arbejdsmarkedsnævne og øget samarbejde med bistandskontorerne.

Der henvises i denne forbindelse til, at formidlingssystemet blev skabt i en tid med mangel på arbejdskraft og således ikke er bemandet til at løse problemerne i den nuværende situation.

Endelig anføres det, at intentionerne bag loven om jobtilbud til langtidsledige ikke kan opfyldes gennem ansættelsen af de planlagte 80 nye medarbejdere.

I denne anledning skal man bemærke, at der ved AF siden 1975 er sket en forøgelse af personalet med godt 350 ansatte, herunder de 80 nye medarbejdere, der skal arbejde med de langtidslediges problemer. Denne udvidelse er foretaget i takt med, at der er pålagt AF nye arbejdsopgaver.

De fleste af de nye stillinger er af midlertidig karakter, således at de kan nedlægges, hvis beskæftigelsessituationen betinger det eller der foretages rationalisering inden for AF.

I 1975 nedsattes et udvalg til gennemgang af AFs opbygning og arbejdsgang med henblik på bedst mulig anvendelse af bestående ressourcer. Spørgsmålet om, hvor mange stillinger der vil kunne opretholdes, er således afhængigt af de undersøgelser og konklusioner, der fremlægges af det nævnte udvalg.

Udvalget er anmodet om at færdiggøre arbejdet inden årsskiftet, hvorefter ministeriet vil kunne tage stilling til forslagene. Det vil derfor være betænkeligt på indeværende tidspunkt at udvide antallet af ansatte ved AF, kun kort tid inden resultatet af det omtalte udvalgsarbejde foreligger.

Arbejdsministeriet er dog sammen med arbejdsdirektoratet og landsarbejdsnævnet opmærksomt på den betrængte situation, AF befinder sig i, og har – sideløbende med det anførte udvalgsarbejde – løbende overvejelser om bl. a. en bedre geografisk fordeling af AFs medarbejderstab.

»Vil ministeren overveje at etablere en egentlig landskabsfredning, eventuelt ved køb, af det i henhold til statsministeriets bekendtgørelse af 28. april 1960 oprettede videnskabelige reservat på Vejlerne i Vust m. fl. sogne?«

(Spm. nr. 1052).

Begrundelse.

Det fremgår af en række undersøgelser og iagttagelser, at forholdene i det internationalt kendte og værdifulde reservat undergår en forvandling til stor skade for det rige fugleliv.

Antallet af fuglearter og bestandsstørrelserne falder drastisk, formentlig på grund af en for voldsom udpumpning af vand.

Vejleområderne indgår som bekendt som et af de vigtigste af de områder, der falder ind under den netop undertegnede Ramsarkonvention.

Besvarelse (2/8 78):

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Til besvarelse af spørgsmålet vedlægger jeg et af fredningsstyrelsen udarbejdet notat af 1. august 1978, hvortil jeg kan henholde mig.

Notat vedrørende spørgsmål nr. 1052 fra Bolvig til miljøministeren angående fredning af Vejlerne.

Vejlerne er fællesbetegnelsen for de lavtliggende, umatrikulerede arealer langs den nordvestlige del af Limfjorden, der blev inddæmmed og delvis afvandet i forbindelse med et mislykket forsøg på indvinding af ny landsbrugsjord i slutningen af 1800-årene.

Området er en af landets mest betydningsfulde fuglelokaliteter og er i bekendtgørelsen om den i 1977 af Danmark ratificerede Ramsarkonvention udpeget som et vådområde af international betydning, navnlig som levested for vandfugle.

Arealerne, der er på 7.600 ha, ejes af et privat interessentskab, og de blev i 1958 underkastet en frivillig fredning. Denne blev fulgt op ved, at Vejlerne i henhold til lov nr. 94 af 7. april 1936 om reservater for pattedyr og fugle ved statsministeriets bekendtgørelse af 28. april 1960 fik status som naturvidenskabeligt reservat.

Til miljøministeren (26/7 78) af:

Bolvig (RV):